

ಸತ್ಯ ಎಲ್ಲ ಸದ್ಗುರುಭ್ರಾಹ್ಮಣ ಸದರ

ಒಂದು ಉಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಧನು. ಅವನ ಹೇಸರು ಅಪರಾಜಿತ. ಅವನು ನ್ಯಾಯ ಪರನೂ, ಸತ್ಯ ಸಂಧನೂ, ಪ್ರಜಾಹಿತೀಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನು ಆಖಿನಾಗಿರಲು ಅರಮನೆಯಿಲ್ಲದ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಳು ದೇವತೆ ಹೊರ ನಡೆದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ನೀಡಿ ‘ತಾಯಿ ನೀನು ಯಾರು? ಯಾರು ನನ್ನ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ? ಎಂದನು.

ಆಗ ಆ ದೇವತೆ, ‘ರಾಜು, ನಾನು ಸಂಪತ್ತು ದೇವತೆ. ನಾನು ಚಂಚಲೆ, ಒಂದೇ ಕರೆಗೆ ಬಹಳ ದಿನ ಇರಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ’ ಎಂದು ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟುಕೂ.

ರಾಜನಿಗೆ ಕಳೆವಳವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ದೇವತೆ ಹೋರಣಿತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ರಾಜು ‘ಅಮ್ಮಾ ನೀನು ಯಾರು? ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ?’ ಎಂದನು.

ಆಗ ಆ ದೇವತೆ ‘ರಾಜು, ನಾನು ನಿತಿ—ಸದ್ಗುರಾಗಳ ದೇವತೆ. ನನ್ನ ತಂಗಿ ಸಂಪತ್ತು ದೇವತೆ ಇರುವಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಇರುವವಳು. ಅವಳು ಈಗಾಗಲೇ ಅರಮನೆ ತೋರಿದ್ದಾಳೆ ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವೆ’ ಎಂದು ನಡೆದ್ದು. ರಾಜನಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋಡಿದಂತಾಯಿತು.

ಅದೇ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ರಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ದೇವತೆ ಅರಮನೆಯಿಲ್ಲದ ಹೊರ ನಡೆದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ರಾಜ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಅವಶತ್ತು ನಡೆದು, ‘ತಾಯಿ ನೀನಾರು? ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೋ ಎಲ್ಲಿ ಹೋರಣಿರುವೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ‘ನಾನು ನ್ಯಾಯ ದೇವತೆ. ನನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯದಾದ ಸಂಪತ್ತು, ನಿತಿ ದೇವತೆಗಳು ಇರುವಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಬೇಡ’ ಎಂದಳು.

ಆಗ ರಾಜ ‘ಅಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಹೋರತೆಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನಿಂದ ಏನು ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ? ದಯವಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡ’ ಎಂದನು.

ಆದರೆ ನ್ಯಾಯ ದೇವತೆ ಆಗಲೇ ಹೋಗಿಯಾಗಿತ್ತು. ರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ತನ್ನಿಂದ ವೇನೋ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸತ್ತೆಡಿದನು.

ಅಪ್ಪಣಿ, ಶೈತ್ಯ ಕಿರೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನಳಾದ ಒಬ್ಬಳು ದೇವತೆ ಹೊರ ನಡೆದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ರಾಜನು ಒಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಪಾದವನ್ನು ಹಿಡಿದು ‘ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ ನೀನು ಯಾರು, ಇಲ್ಲಿಂದ ಏಕೆ ಹೋರಣಿರುವೆ? ದಯವಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡ’ ಎಂದನು.

ಆಗ ಆ ದೇವತೆಯು ‘ಅರಾಸನೇ, ನಾನು ಸತ್ಯ ದೇವತೆ. ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರು ಈಗಾಗಲೇ ಅರಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಬ್ಬೋ ಇಲ್ಲಿ ಇರಲಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಬೇಡ’ ಎಂದಳು.

ಆಗ ರಾಜನು ಅತಿವ ದುಖಿದಿಂದ ‘ತಾಯಿ, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಪಾಡೆನು. ನಾನು ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಸತ್ಯದ ಪರವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿಯೇ ಬಾಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡ. ನಿ ಹೋದರೆ ನಾನು ಅನ್ನ ನೀರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಗೋಗೆದನು.

ಆಗ ಸತ್ಯ ದೇವತೆಯ ಮನಸ್ಸು ಕರಿಗಿತು. ಅವನ ಸತ್ಯಪರತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿದಳು. ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ‘ಅದ್ದಿತು. ರಾಜ, ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಪರತೆಯನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಲ್ಲ’ ಎಂದಳು.

ರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅನಂದ ಭಾವುಗಳು ಸುರಿದವು. ಅವಳಿಗೆ ಶಿರಂ ನಮಿಸಿದನು. ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹೋದ ಸಂಪತ್ತು, ನಿತಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ದೇವತೆಗಳು ಮರಳಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ರಾಜ ಅವರನ್ನು ತುಂಬು ಹ್ಯಾದ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು.

‘ನಾವು ಸತ್ಯ ದೇವತೆ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾಳೀಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆ’ ಎಂದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ರಾಜನು ಅವರಿಗೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತ, ‘ಅಮೃಂದಿರಾ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು, ನಿತಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ದೇವತೆಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಲಿ. ನಾವು ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಸಂಪತ್ತು, ನ್ಯಾಯ, ನಿತಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ’ ಎಂದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರಮನೆಯ ಒಳಗೆ ನಡೆದರು.

(ಸಂಗ್ರಹ) ಕೆ.ಪಿ. ರಾಮಗುಂಡಿ, ಬೃಲಹೊಂಗಲ